

nemünde Forslaget gennemført. Men nogen egentlig rationel saglig Begrundelse af Spørgsmaalet har jeg ikke set stort af. Naar man skal henholde sig til den Trafik, der nu for Tiden er over Gedser; er det meget rigtigt, som det ærede Medlem for Frederikshavn nylig gjorde opmærksom paa, at den ikke er noget stærkt Bevis for, at der virkelig er Trang til at ofre de Penge, hvormed der her er Tale. Dermed skal jeg lade Spørgsmaalet Gedser—Warnemünde ligge.

Til trods for, at den ærede Minister ikke er til Stede i Øjeblikket, hvori jeg i hvert Fald er uden Skyld, og da det heller ikke er udelukket, at den højtærede Minister kan faa mine Bemærkninger at se, dersom det skulde interessere ham, skal jeg her komme med nogle Udtalelser over for ham. Den højtærede Minister beklagede sig i sit Foredrag i Gaar meget stærkt over den Behandling, han har været Genstand for fra Folketingets Side med Hensyn til disse Jærnbansespørgsmaal. Han hævdede meget stærkt, at han gerne vilde vise saa megen Velvilie som muligt til alle Sider, men hvordan han end vendte og drejede sig, vilde Folketinget, især dets Flertal have noget andet end det, den højtærede Minister kom med. Naar Forholdet er, som Ministeren siger, at Ministeren ikke har haft det Held med sine Forslag at ramme Folketingets Ønsker, er Skylden imidlertid ikke Folketingets, men den højtærede Ministers. Thi saa vidt jeg skønner, har Ministeren, hvis han har villet gøre noget for Jylland, hvad der vist har været hans Mening med de Forslag, han har fremsat her i Tinget, ikke haft nogen Anelse om Ønskerne og Følelserne i Jylland, hvad Jærnbansespørgsmaalet angaar. Den højtærede Minister ankede over, at man her kædede de jydskes Forslag sammen med Gedser—Warnemünde-Forslaget og en Del andre Forslag. Men Begyndelsen til denne Sammenkobling gjorde den højtærede Minister i Virkeligheden selv, da han forelagde Holstebro—Vejle-Forslaget her den 3die Marts. Den højtærede Minister sagde, at han haabede, at dette Forslag ikke alene ikke skulde være en Hindring for Gedser—Warnemünde-Forslagets Gennemførelse, men meget mere bidrage til dets Gennemførelse. Enhver, der hørte den højtærede Ministers Udtalelse den Gang, maatte gaa ud fra, at den højtærede Minister nærede den Opfattelse, at det skulde være en Løftestang for Gedser-Forslaget. Jeg for mit personlige Vedkommende opfattede i hvert Fald den højt-

ærede Minister saaledes, og jeg er overbevist om, at mange flere havde den samme Opfattelse, at det skulde være en Slags Cadeau til Jyderne og de jydskes Interesser, at vi fik dette Forslag samtidig med Gedser-Forslaget. Jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at den højtærede Minister maa have haft denne Mening med sit Holstebro—Vejle-Forslag, at det skulde være noget, der skulde forsonse Jyderne med Gedser-Forslaget. Nu har jeg ganske vist hørt det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich) udtale, at dette Forslag havde særlig Interesse for Nørrejylland, idet han mente, at Trafikken Syd paa fra Nørrejylland for Fremtiden vilde gaa over Aarhus—Kallundborg ned over Gedser. Paa den Maade kan man faa alt til at være i jydsk Interesse; men om man kan faa Jyderne til at tro paa det, er en anden Sag. Vi have dog ogsaa Menneskeforstand ovre i Jylland. Naar noget skulde bidrage til at faa Jyderne til med større eller mindre Glæde at gaa ind paa Gedser-Forslaget, er det det, at jeg tror, at den højtærede Minister har været, som sagt, i fuldstændig Vilderede med, hvad man egentlig ønsker i Jylland paa Jærnbansespørgsmaalets Omraade, og om hvad man nu kunde tænke sig at kræve, naar maa vil have noget, der skal veje op med et Forslag, der efter jydskes Begreber varetager helt andre Interesser end de jydskes. Jeg har dog noget Kendskab til Folketstemningen i Jylland, navnlig med Hensyn til Jærnbansespørgsmaalet, og jeg er overbevist om, at iblandt de Forslag, som den jydskes Jærnbankommission har foreslaaet, kunde den højtærede Minister ikke have fremtaget et Forslag, der i mindre Grad vilde have tilfredsstillet Jyderne, eller i højere Grad for dem tage sig ud som en Cadeau over for specielt kjøbenhavnske eller Ø-Interesser end netop Forslaget om en Holstebro—Vejle-Bane. Om det er med Rette eller Urette, skal jeg ikke komme ind paa, og jeg skal heller ikke komme ind paa min personlige Betragtning deraf. Stillingen i Jylland er den, at naar man ser bort fra de Folk, der have speciel Interesse i Holstebro—Vejle-Forslaget, mener man, at det er et Forslag, der væsentlig har Interesse for Kjøbenhavn. Jeg skal oplyse den ærede Minister om, at paa et Jærnbanemøde i Jylland en Gang i Vinter — jeg husker ikke, om det var før eller efter Jul — hørte jeg en Udtalelse, der ogsaa peger i den Retning. Udtalelsen er ikke min, og jeg skal heller ikke i fjernteste Maade sanktionere den, men den